

Rozsudek Nejvyššího soudu ČSR ze dne 03.12.1971, sp. zn. 3 Cz 33/71, ECLI:CZ:NS:1971:3.CZ.33.1971.1

Číslo: 26/1972

Právní věta: I když pracovník mohl uplatnit žalobou nárok za zaplacení náhrady mzdy při neplatném převedení na jinou práci, není tím vyloučeno, že má naléhavý právní zájem na určení (§ 80 písm. c/ o. s. ř.), že jeho převedení na jinou práci je neplatný.

Soud: Nejvyšší soud České soc. rep.

Datum rozhodnutí: 03.12.1971

Spisová značka: 3 Cz 33/71

Číslo rozhodnutí: 26

Číslo sešitu: 3

Typ rozhodnutí: Rozsudek

Hesla: Mzda, Pracovní poměr, Převedení na jinou práci, Řízení před soudem

Předpisy: 99/1963 Sb. § 80 65/1965 Sb. § 36

§ 130

§ 37

§ 60

Druh: Rozhodnutí ve věcech občanskoprávních, obchodních a správních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 26/1972 sb. rozh.

I když pracovník mohl uplatnit žalobou nárok za zaplacení náhrady mzdy při neplatném převedení na jinou práci, není tím vyloučeno, že má naléhavý právní zájem na určení (§ 80 písm. c/ o. s. ř.), že jeho převedení na jinou práci je neplatný.

(Rozsudek Nejvyššího soudu ČSR z 3. 12. 1971, [3 Cz 33/71](#))

Žalobkyně se domáhala určení, že její převedení na jinou práci provedené písemným sdělením žalované organizace z 28. 3. 1969 je neplatné a že žalovaná organizace je povinna ji nadále zaměstnávat ve funkci vedoucí pobočného ústavu Domova důchodců v R. Když v průběhu soudního řízení došlo mezi účastníky k dohodě o skončení pracovního poměru ke dni 2. 1. 1970, upravila žalobkyně žalobní návrh tak, že se domáhá určení, že její převedení na jinou práci, provedené písemným sdělením žalované organizace z 28. 3. 1969, je právně neúčinné.

Okresní soud v Havlíčkově Brodě rozsudkem z 27. 5. 1970 určil, že převedení žalobkyně na jinou

práci, provedené písemným sdělením z 28. 3. 1969, je právně účinné. K tomuto závěru dospěl poté, když vzal za prokázáno, že převedení na jinou práci bylo se žalobkyní projednáno a že tato jiná práce byla přiměřená její kvalifikaci.

Krajský soud v Hradci Králové změnil rozsudek soudu prvního stupně tak, že zamítl žalobu o určení, že převedení žalobkyně na jinou práci, provedené písemným sdělením žalované organizace z 28. 3. 1969, je právně neúčinné. Odvolací soud dospěl k závěru, že převedení žalobkyně na jinou práci bylo neplatné, když výkon funkce vedoucí domova důchodců byl mezi účastníky domluven v pracovní smlouvě, a z takové funkce, na níž se účastníci dohodli v pracovní smlouvě, nemůže být pracovník v rozporu s ustanoveními § 36 a § 37 zák. práce odvolán jednostranným právním úkonem; ježto však šlo o žalobu o určení ve smyslu ustanovení § 80 písm. c) o. s. ř., a ta nutně předpokládá naléhavý právní zájem žalobce na tomto určení, neshledal soud druhého stupně žalobu důvodnou, když měl za to, že tento naléhavý právní zájem žalobkyně v projednávané věci neprokázala. Soud druhého stupně poukazoval dále na to, že pokud žalobkyně uváděla, že jí jde o to, zda žalovaný vyřeší vztahy vůči

správně, nelze to považovat za naléhavý právní zájem na straně žalobkyně, nýbrž o její morální satisfakci; pokud žalobkyně uváděla, že by mohla v budoucnu uplatnit vůči žalovanému peněžité nároky, ani tu nejde o důležitý právní zájem, neboť těchto nároků se může vůči žalované organizaci domáhat přímo žalobou na plnění (§ 80 písm. b) o. s. ř.).

Stížnost pro porušení zákona, podaná generálním prokurátorem ČSR, zdůvodňovala, že soud druhého stupně nesprávně došel k závěru, že žalobkyně nemá naléhavý právní zájem na určení neplatnosti jejího převedení na jinou práci.

Nejvyšší soud ČSR rozhodl, že rozsudkem soudu druhého stupně byl porušen zákon.

Z odůvodnění:

Neplatné odvolání z funkce a převedení na jinou práci má pro pracovníka za následek nejen případný vznik peněžitých nároků (náhrada mzdy pro překážku na straně organizace podle ustanovení § 130 zák. práce), ale může mít pro pracovníka i další důsledky. Pokud k němu došlo z důvodů nezpůsobilosti zastávat dosavadní funkci, má to pro pracovníka zásadní význam při ucházení se o uzavření pracovní smlouvy u jiné organizace. Určovací výrok o neplatnosti takového převedení na jinou práci poskytuje pracovníkovi preventivní ochranu při hodnocení jeho dosavadní pracovní činnosti. Tu nejde o morální satisfakci, ale o naléhavý právní zájem na tomto určení. Ochrana, kterou pracovníkovi případně poskytují ustanovení § 60 odst. 2 a 3 zák. práce, je až následnou ochranou, která v době, kdy se pracovník u nové organizace uchází o sjednání pracovního poměru, není účinně realizována. Odvolání z funkce a převedení na jinou práci pro nezpůsobilost zastávat dosavadní funkci má pro pracovníka význam z hlediska jeho kvalifikace, z hlediska hodnocení toho, jak se ve funkci osvědčil, jak ji dlouho zastával apod. To vše má podstatný význam při dalším pracovním zařazení a uplatnění pracovníka. Proto má pracovník naléhavý právní zájem na určení, že převedení na jinou práci bylo neplatné.

Porušil proto soud druhého stupně rozsudkem zákon v ustanovení § 80 písm. c) o. s. ř. v souvislosti s ustanovením § 37 zák. práce.